

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 36.

V Ljubljani, v sredo 13. februarja 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 12. februarja.

Skladišča.

Današnja seja poslaniške zbornice bila je brez posebnega pomena; po razdelitvi došleg vlog in peticij vršile so se dopolnilne volitve za nekatere odseke, potem pa se je nadaljevala razprava o skladiščih. Skoraj pri vsakem paragrafu je bilo vpisanih nekaj govornikov, večidel levičarjev, kakor Kronawetter, Neuber, Menger, ki so predlagali raznotere premembe in dostavke, ne da bi bili pa prodrli s svojimi nasveti. Rešenih je bilo 10 paragrafov. Prihodnja seja bode v četrtek, 14. t. m.

O skladiščih.

Te dni obravnaval je državni zbor jako važen zakon o skladiščih.

Ako se posreči dati temu zakonu tako obliko in podstavo, da bi bilo možno ustanavljati skladišča sestavno po raznih krajih našega cesarstva, ne more se tajiti, da bode vsled tega zadobila trgovina s pridelki sploh in semeni popolnem novo lice. Skladišča n. pr. postanejo to, kar so zdaj založne. S tem pa ne menimo še reči, da bodo skladišča založnam konkurencija, ali da bodo skladišča stopila na mesto založen, ne, s to primero hočemo samo reči, da istotako, kakor se vlagajo novci v založne in je zopet vlagatelji vzdigujejo, ali pa osebe, ki trebajo denarje za trgovske namene, ravno tako bi poljedelec vlagal svoje pridelke v skladišča, odkoder bi je odpošiljal bodisi on sam, bodisi trgovec na naznačeno mesto.

Razložek je samo ta, da za pridelke ali blago, vloženo v skladišča, prejme kmet list, warrant, proti kojemu uprava skladišča zopet vrne blago. Ta warrant more ostati v rokah poljedelcev, in ga sme obdržati toliko časa, da cene na pridelke ali blago stopajo višje in višje, in stoprav potem z odanim warrantom more prodati blago.

Na list warrant more si lastnik tudi oskrbeti denarno posojilo, bodisi pri banki, bodisi v založni. V tem slučaju nastane pa ta-le pravna razmera: Lastnik varanta je dolžan banki (založni) neko

svoto, kojo si je izposodil, vendar on s tem ne izgubi pravice do blaga, koje je shranil v skladišči, more je torej prodati, komur hoče in komurkoli drago, seveda zajedno z dolgom na njem, in sicer omogoči kupčijo z izročitvijo varanta, torej učini kupčijo iz roke v roko.

Predlog zakona o skladiščih utemeljen je na teh načelih: Koncesija, izključenje kupčije od strani skladišča, in izdava varantov. Pojasnimo še nadrobneje temeljne te besede: Kdor bode hotel ustanoviti skladišče, ta mora imeti vladno dovoljenje (koncesijo). Uprava skladišča bode vsprejemala in izročevala blago, na vsprejeto blago zopet vroči potrdilo (warrant). Ona bode skrbela o shranjevanji blaga, toda več pa ne. Kupčije sklepati in posojevati novce, tega pa ne sme. Ta naredba sicer upravo skladišča omejuje, pohaja pa le iz tega nagiba, da ne nastane trgovcem nevarna konkurencija. Uprava skladišča, dobro vedoč o količini nji izročene zaloge, lahko bi na svojo pest nenapadnim potom pričela konkurencijo.

Pri podeljevanji posojil na varante bodo denarni zavodi in osebito blagajnice državne banke avstro-ogerske gotovo vsacemu pomožno posegle v roke; saj bodo imele v zastavi ne samo blago, koje je možno takoj prodati, temveč imele bodo tudi pravo do vsega drugega imetka onega, ki je zastavil warrant.

Razvoj skladišč dospel je na najvišjo stopinjo in je ogromno razširjen razven Anglije in Francije v Ameriki. V tej deželi, ki s parno silo napreduje v trgovinskem oziru, izroči farmar (poljedelec) pridelok svoj železnici, vse drugo (pošiljatev, izročitev v skladišče, in celo prodajo) oskrbi železniški uradnik. Skladišče, bodi kjerkoli, je vselej spojeno z železnico, in je torej dopošiljatev jako jednostavna. Nemžno pa tudi ni, da bi se ne poprijele posamične železnice skladišč ter je zgradile ob svojih troških.

Železnici ni treba kupčevati z blagom, toda ker ima v svojih rokah nasilnejšega činitelja (železnico) za trgovino, more torej gledé dopošiljanja ali vožnje bodisi lastnikom blaga, bodisi trgovcem podati največje koristi.

Tudi občine, korporacije ali založne (posojilnice), ker imajo po zakonu prednost pred drugimi

tekmeci gledé privolitve koncesije, mogó zagotoviti mestu ali kraju z ustanovljenjem velikih koristij.

Tudi nemžno ni, da se razvije z varranti pošena špekulantna kupčija. Bodisi zavod, ali pa posamičnik more od lastnika blaga kupiti warrant, in če ima ta nádejo na večjo ceno (kedar stopijo cene), torej pusti blago ležati v skladišču. Isto špekulacijo seveda more izvrševati lastnik varanta sam. Misli li, da bodo cene poskočile, pusti blago v skladišču, izposodi si n. pr. na warrant 80% in čaka, da so ugodnejše cene. Pri sedanji hitri vožnji se more kupčija takoj skleniti. Teh koristij nema isti, ki ima pridelke svoje daleč kje od železnice.

Tem načinom more se razvijati trgovina potom skladišč v splošnji prosep, zlasti — česar iz srea želimo — na korist kmetovalcu in poljedelskih obrtnikov, trgovcev, in pri tem podjetji podpiral ga bode hitri denarni promet na občno korist.

Socijalni red in socijalnih demokratov program.

II.

Nenaravno je bilo to suženjstvo gigantov in zato se je porušilo in vode diluvijalne so je zagnile. Na razvalinah je pogal nov socijalni red na prvotni naravni podlagi. Prijazno in zdravo se je razvijalo družinsko življenje po načelu spoštovanja in ljubezni, a kal hudega se je kmalu razvila. V družinah, slo- nečih na verski podlagi, hudi živelj ni mogel pre- magati dobrega, v malikovalskih pa ste sila in moč hitro prevladali in pokaže se sužnjost v drugič.

Starih očakov družine so bile mnogobrojne, na pr. Jobova, Jakobova. i. dr., a sužnjosti ne najdemo; še-le v Egiptu, državi paganski, so se Izraelci na- vadili sužnjosti. Teokracija je sicer sužnjost trpela kot manjše zlo, pa jo je lajšala s tem, da je v ju- bilejih ali svetih letih vse sužnje oprostila in jim posestva povrnila; tudi še druge naredbe so varovale sužnje. Vse druge države starega veka so imele sužnje: Egipt, Perzija, Grki, Rimljani in ne le kot začasno potrebo, ampak kot podlago državne ustave in socijalnega reda. Zato po pravici sklepamo: su- žnjost, to je popolna ekonomijska odvis- nost, politična in osebna brezpravnost in

LISTEK.

Bohinjske črtice.

(Dalje.)

S tem sem površno pokazal Bohinjec, kar se tiče vere, zdaj oglejmo jih tudi nekoliko od na- rodne strani in kaj dela med njimi omika. No, na- roden je vsak Bohinjec, ali bolje: on ne vé, da je, le nekateri možaki so zavedni, drugi pa so Slo- venci, ker kaj drugega biti ne morejo. Nemščina se še ni vgnjezdila, čeravno letajo zadnji čas vedno nemški in nemčurski ptiči tu okoli in spuščajo nemške drobtine, katere pobirajo tisti, ki bi radi imeli od tega kaj dobička. No, kdo jim bo to za- meril, saj se takih lovcev nahaja povsod, naj- več okoli Bleda. Največ narodnega življenja na- haja se še na Bistrici, kjer imajo dobro iz- urjeno pevsko društvo, zraven pa tudi „bralno društvo“, kateremu se pa vzlasti kmetje odtezajo,

je pač bolj za tako zvano „jaro gospodo“, kakor so mi rekli.

Časnikov v Bohinj ne prihaja veliko, ker Bo- hinjec trdi, da kmet ne utegne brati in kdor bere, se kmalu pozna na kmetiji. Zato se svetovne do- godbe vrše brez vednosti Bohincev. V „Mohorjevo družbo“ jih je pa vendar več zapisanih, prav tako v „kmetijsko družbo“. Bohinjec je — bi rekel Dežman — „praktičen Kranjec“, ki drži, kar ima, lovi pa le ono, o čemur vé, da bo vjel. Trdo glavo pa ima in je možbeseda, zraven pa tudi zvit, in če gré kakemu škriču za vodjo ali ga pelje kam, že gleda, da ne bo zastoj. Saj ima prav! Kdo bo zastoj ali cenó stregel tujim ljudem! Vendar se vpliv prihajajočih tujcev čedalje bolj pozna, vzlasti v spodnji dolini. Pri jezeru je sezidana popotna hiša („Touristenhaus“), katero so pa ljudje krstili „noristenhaus“, ker prihajajo poleti tje včasih tujei tako našemljeni, da so po obleki res prismojencem podobni; na take tujce, ki lazijo po hribih, zdaj preže nekateri in se odvadijo delu, denar pa, kar ga zaslužijo večkrat z zanemarjenjem krščanskih

dolžnosti, nima teka, ali marveč le prenagiega, ker poteče v žganji. Zato bi preplavljenje Bohinja s tujei ne bila sreča za ljudi ne v nravnem in ne v gospodarskem oziru, kakor to kaže Bled, kjer gré kmetija za kmetijo, zemlja za zemljo v tuje roke, tako, da kmalu domačih več ne bo ali pa bodo sužnji tujcem.

Pa mudimo se nekoliko pri „turistnici“. Ta hiša je pri iztoku jezera na vode desni strani in ima nekako podobo planinskih „hótelov“. Za tujce ima v sili štirinajst sob, večidel z dvema posteljama, spodaj pa gostilnico za gospode in kmete ali sprem- stvo. Ker jo je zidala „Kranjska obrtnijska družba“, mora biti — se vé da — vse v staronemškem slogu, posebno vse sobno in gostilniško pohištvo. Postelje, mize, stoli, zrcala itd. — vse bi imelo spominjati tuje Nemce na njihovo domovino, še celo podobe in časniki, kateri so gostom posvečeni, a vsi le nemški, med njimi Slovanom najsovrážnejši, kakor graška „Tagespošta“ in dr. Predlanskim je bival o počitnicah tu znani profesor, in to se je poznalo po časnikih, katerim dopisún je on; kdor

grozni dušni propad, je prav paganstva lastni sad. Zato smelo trdimo, da se mora povsod v paganstvo izcimiti sužnjost.

Ob času splošnje sužnjosti nastopi krščanstvo s svojo zapovedjo: ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. Krščanstvo torej ne pozna sužnjosti iz načela bratovske ljubezni. Stare ukoreninjene razvade pa krščanstvo ni moglo iztrebiti hipoma iz vže znanih vzrokov. Krščanska vera je bila nasprotna paganskim napravam, a država jih je varovala in branila in zato so se držale tako dolgo, kot paganska ustava.

Kakor daleč se je krščanska vera razširila, tako daleč se je tudi sužnjost prognala. Oponašajo nam srednji vek, pa ne v pravem pomenu. Srednjeveške naprave stojé na podlagi vere, pa izhajajo iz dveh virov. Germanski in slovanski rodovi so prinesli seboj že v nove kraje nekoliko pravnih razmer, nekaj socialni red. Vera je te prvotne naprave tako prestrojila, da niso močno in naravnost nasprotovale krščanskim načelom: vseh starih ukoreninjenih navad pa ni mogla hitro odpraviti zlasti v tedanjih burnih in bojovitih časih.

Iz starih šeg in navad in iz zakonov krščanske vere pod vplivom tistih časov se je razvil srednjeveški socialni red. Ta socialni red pa ne pozna sužnjosti v paganskem smislu.

Moramo priznati, da ima srednji vek prav mnogo naprav zdravih in za daljni popolnejši razvoj pripravih, ki so bile vzete iz pravne zavesti ljudstva in so njegove koristi varovale. Škoda le, da so se te naprave srednjeveške malokje mirno razvijati mogle, ker je hudi živelj zmešnjave in težave delal zdaj v podobi vojsk, bojov in nemirov, zdaj v podobi verskih prepričkov in krivih socialnih nazorov, ki so v francoski revoluciji svoj namen dosegli. Pogazili so stari socialni red, ki se vsled prevelike primesi hudega ni mogel vzdržati. Kaj naj se postavi na mesto starega socialnega reda?

Glavarji revolucijski niso bili zedinjeni. Največ jih je bilo za stare rimske naprave, torej za pagansko državo s sužnjostjo. Tem možem ni prišlo na misel, da sta brezverska država in suženjstvo naravno sklenjena in da hočejo staro robstvo srednjeveško zameniti s starejšim rimsko-paganskim; hoteli so torej vraga izgnati z Belcebubom.

Nemiri v Rimu.

△ Vže nekaj let se je trudila italijanska vlada, da bi glavnemu mestu, nekdanj slavnemu Rimu, dala drugo lice. Zidali so na vse pretege, da je marsikdo zmajeval z glavo ter slutil bližajoči se polom. Ta tudi ni izostal. Nekaj bank je propalo, kredit se je usušil in tako je delo obtičalo. Državne finance tudi niso mogle na pomoč, ker so blagajnice prazne. Tudi zidanje državnih stavb se je ustavilo, da se zopet nekaj denarja nabere. To pa ne bode še tako hitro, ker po zadnjem poročilu finančnega ministerstva iznaša primanjkljaj nad 191 milijonov. Ker je zmanjkalo dela, pošlo je tudi jelo, in pričeli so se dné 8. t. m. poulični nemiri. O teh nemirih se poroča iz Rima:

Vže več dnij se klatijo po ulicah delavci brez dela ter prosijo, da bi se nadaljevalo ustavljeno delo na sodnji palači in polikliniki. Sprva so delavci iz-

ražali svoje prošnje tiho in mirno. V četrtek in petek sta državni podtajnik ministerstva notranjih stvari in načelnik Rima sprejela delavske odbore. Podtajnik je obetal, da bode potrebno ukrenil v ponedeljek, mestni načelnik pa se je skliceval na neugodno finančno stanje mesta, ki ne dopušča velikih stavb, ter je obljubil, da bode vse mogoče storil.

Mestni načelnik je rekel, da je prestanek javnih zidanj le deloma prouzročil nevoljo delavcev, a občna beda je nastala odtod, ker je kredit popolnoma padel na ničlo in ker so meščani zvalili nad 20.000 delavcev v mesto. Ko so delavski odbori prinesli odgovor podtajnikov in mestnega načelnika, nastal je na bregovih Eskvilina silen vrišč: „Mi ne gremo na tanek led! Revolucija!“ Jeden delavec izmed množice kriči: „Oni so nas zasmehovali, sedaj jim hočemo plačati. Prišel je čas, da delamo. Torej naprej! Ako mi pademo, maščevali nas bodo drugi!“ Glasno odobravanje je odmevalo na one besede in delavci so se vzdignili oboroženi s sekirami, lopati, palicami itd., strašno kričali: „živela revolucija!“ in drli po mestu. Straže so se morale uklanjati množini. Ko se je besneča druhal privarila v „Via Tritone“, pričela je razbijati in uničevati. Vse odprte prodajalnice so oropali, vsa okna in svetilnice so pobili. V „Via due Macelli“ so oropali urarja Kohlbaueja, Avstrijca.

Plakajoč so bežale matere in otroci, izvoščki so pognali svoje konje, ker so jim napali vozove. Mesto je bilo takorekoč v oblasti nemirnih delavcev, ker vlada ni pričakovala nemirov in tudi ne izdala potrebnih naredeb. Ko so delavci hoteli prekoračiti most „Ripetta“ in tudi na oni strani Tibere razgrajati, trčili so ob oborožene vojake, ki so jih razpodili. Nad štirideset oseb je ranjenih, mnogo nad sto so jih zaprli, med njimi tudi take, ki so imeli delo. Nemire so vzbudili socialisti. Poslanec Costa je v petek govoril v Mesageru, da se bodo delavci maščevali. Mesto Rim je malone v obsednem stanju. Skoro vse prodajalnice so zaprte, banke stražijo vojaki.

Ti delavski nemiri so bili tudi v zbornici dné 9. t. m. predmet živahne debate. Vsi ministri so bili navzočni. Mnogi poslanci so stavili vprašanja na vlado zaradi nemirov. Poslanec Odescalchi je ostro grajal vlado, ki je videla, da se približuje nevarnost, in vendar ni ničesa storila. Slabost oblasti je nerazumljiva. Človek bi moral reči, da meji vže na onemoglost. (Gibanje.) Gospodarstveno stanje mesta je žalostno. (Nemir. Glasovi: Vsa dežela trpi, ne samo mesto!) Da, pravo trdite, vsa dežela, osobito pa Rim, ker tu je umazani, nepošteni in odirski kredit uničil vsako delovanje. — V istem smislu so govorili Luca, Derenci in Bacceli.

Nato se je oglašil ministerski predsednik Crispi: „Včerajšnji vandalizem ni izvirал povsem iz čistih nagibov. Vlada je izdala potrebne naredbе, da zapreči nemire. Policijski nadzornik pa ni zadostno nadzoroval zborovanje na Cavourvem trgu. Nižji redarji so pogumno storili svojo dolžnost. Nadzornik je odstavljen in se je pričela preiskava proti njemu. Tudi drugi, ki niso storili svoje dolžnosti, bodo kaznovani. Vlada bode pospešila delo poliklinike in pravosodnje palače, kjer bode nekaj tisočev delavcev dobilo zaslužek. Ukazal je, naj delavce pošljejo iz

Rima, ki niso v mestu pristojni. Prepovedani so v mestu in po deželi vsi shodi, katere prirejajo „prijatelji miru“. Tu zakliče poslanec Costa: „Vi ne morete preklicati ustave!“ (Velik nemir in krik.) Konečno je poslanec Bonghi nasvetoval konec debate.

Crispi je trdil, da nemiri niso političnega pomena. Nasprotno, ti nemiri izvirajo iz političnih vzrokov, akoravno se trudijo glasila evropske „lige miru“ dokazati, da niso naperjeni proti sedanjemu italijanskemu ministerstvu.

Crispi sam je nekoliko priznal, da so nemiri političnega pomena, ker je odgovornost zavračal na poslance, ki se ne strinjajo s Crispijevo vnanjo politiko, in ker je izdal ukaz, da so prepovedani vsi politični shodi v Italiji. Besneči delavci res niso kričali: „Doli s Crispijem! Doli z ministerstvom!“ Delavci niso šli rušit to ali ono vlado; vpili pa so: „Revolutione!“ Gotovo je, da je vsako gibanje, ki je namenjeno proti obstoječim razmeram, politična manifestacija. Italijanski državniki so v novjšem času posnemali kneza Bismarcka in hoteli povzdigniti to blaženo Italijo na stopinjo velike države. Pod papeževo oblastjo je bil Rim slaven in bogat, a sedaj so ga italijanski frazisti pritirali do tega, da je mnogo tisočev ljudi brez dela in kruha, da razbijajo in uničujejo imetje mirnih ljudi.

Ali ni le licemerstvo, ko piše „N. Fr. Pr.“, da ni političnega pomena ono gibanje, kateremu je vzrok le lakota? Le revolucija je rodila združeno Italijo, in revolucija more roditi zopet le revolucijo. Kjer se zgodovinske pravice uničujejo le z mečem in ne predrugačijo mirnim potom po razmerah časa, tam ni več stalnega reda niti gotovosti. Italijanski rodoljubi od Mazzinija do Crispija so hoteli v trenutku stari Rim, staro Italijo preobraziti v moderno državo. V Rim so klicali z dežele delavce, da bi s svojimi žulji pomagali staviti streho zjedineni Italiji. Državne blagajnice pa so se izpraznile, in sedaj je 20.000 delavcev brez strehe in hrane. Ako je res, kakor trdi „N. Fr. Pr.“, da vlada ni mogla zabraniti nemirov, tem slabše, ker dokazuje, da po vsi Italiji vré še ona revolucija, katero so pričeli toliko hvalisani rodoljubi Garibaldi, Mazzini itd.

Vse kaže, da tudi Crispijevi slavi solnce zahaja. V zadnji adresni debati je Crispi hotel prisiliti opozicijo za nove davke. „Mir je nemogoč brez orožja!“, tako je rekel v govoru. Adresa je bila sprejeta proti glasovom radikalcev, gotovo pa bode navstal velik vihar v zbornici pri debati o financah. Finančni minister Perazzi je „z odkritosrčnostjo planinskega sina in inženersko natančnostjo“ izračunal in zbornici predložil velikanski primanjkljaj 191 milijonov. Pred dvema letoma še prebitek, in sedaj največji deficit v Evropi!

Tako pišejo liberalni časniki, ki so še pred kratkim hvalili italijansko gospodarstvo. „Židovski baroni“ napolnili so žepe, in podgane zapuščajo ladijo. Stranke v zbornici se zbirajo v opozicijo. V finančni odsek so izvoljeni sami nasprotniki vlade. V opoziciji so agrarci, radikaleci in oni zmerni elementi, ki hočejo spravo s papežem. Liberalni listi se posmehujejo tej opoziciji, v kateri so združene tako nasprotni si stranke, češ, gora bode rodila le smešno miško. A ta miška utegne imeti ostre zobe ter pregrizti nit življenja sedanjemu sistemu.

ga pozná ali je bral o njem, bo že vedel kaj mislim.

Kos s smerečjem zaraščene zemlje okoli hiše premenil se je v nekaj gorski „park“ z belimi poti in klopmi, razgled s hiše in gozdiča je na gorenjske velikane okoli jezera in na Triglav res prijeten, vzlasti o peletni vročini, ker tu je vse hladno. Razven tega vsekali so v živo skalo, ki se ti od daleč vidi skoro gradu podobna, klet in ledenico, česar bi v tem oddaljenem kraju skoro nihče ne iskal ali pričakoval; kralj Milan je bil tu zelo presenečen, le da mu menda nemški značaj ni bil prav po volji.

Postrežba v tem „hótelu“ pa je dobra gledé jedi ali pijače, cene z ozirom na oddaljeni kraj niso prenapete; zato se tudi domači popotniki radi mudé tu, vzlasti ker strežno osobstvo ni ne „altdeutsch“, ne „neudeutsch“ z gostilničarjem vred, ki je Metličan. To leto je bil hótel dobro obiskovan in zaprl se še-le koncem meseca septembra, ko je sneg pobelil vrhove gorjancev in pokazal se tudi za par dni v dolini. Pozimi je to tiha puščava, v nji biva

le gozdni čuvaj. Jezero zamrzne meseca februarja in potem vozijo po njem posebno senó iz stanov pod Savico.

Kakor sem že omenil, je ta „hótel“ tik jezera, prav priležen popotnikom, namenjenim k Savici ali še više gori k sedmim jezerom in od tod na Triglav; če pa gredó tod na Triglav, vračajo se potem večjidel v ono dolino na Mojstrano.

Ko sem bil jaz prvokrat pri Savici, bil je ob jezeru le eden čoln, zdaj jih je veliko, nekaj zasobnih, drugi družbeni. Vsi pa so zdaj na razpolago popotnikom, a vozniki (veslači) imajo svojo tarifo po okrajnem glavarstvu potrjeno. Prej ni bilo tako, ampak ljudje so se sami spravili v davek. Neki mož, ki je imel tam čoln, jezil se je, da so drugi tudi napravili si čolne, gré v Radovljico in vzame tam patent na svoj čoln; dobil ga je in zakaj ne? Davkarske blagajnice tako niso nikdar prepolne. Toda lastniki drugih čolnov so šli v Radovljico ter kupili si tudi pravico za vožnjo po jezeru; nato je prvi „patentar“ v jezi razbil svoj čoln, a naredil je vendar toliko, da zdaj čolnarji plačujejo davek.

To stori nevoščljivost.

Ako prideš zdaj k jezeru, te že obsipljejo prežaki, še celó meni, ki sem bil po Bohinji že zelo znan, primerilo se je na jezerskem mostu, da stopi k meni korenjak in me ogovori:

„Bohin bolen's?“

Jaz se nasmejem in rečem:

„Bohinj je tukaj, to bodele vedeli, saj ste od tod.“

Ves preplašen odgovori:

„Nej ne zamer'jo, sem mislil, de ne znajo kranjsk'. Pa z drug'mi gospodi mor'mo po tajč, če čmo kaj zaslužit', de jih tukej gor vozmo. Z Njim' pa že ni nič, k' znajo kranjsk' in tak' nam ne dajo nič zaslužit', k' sami vedó pot in še tud' veslat' znajo.“

S tem mi obrne brbet in gré, jaz pa tudi. To je epizoda, ki se gotovo večkrat primeri posebno domačinom. —

Pot k Savici je od tod dvojna. Najraje se tuje vozijo po jezeru, za kar je odmerjeno navadno sém ter tje pet ur, ker je ena ura odmerjena za

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. februarija.

Notranje dežele.

Dunajski diplomatski krogi pravijo, da je *prestolonaslednikovo* pismo, katero je, kakor znano, objavil Jokai v „Nemzetu“, popolnoma izmišljeno. To se je potrdilo na dotično vprašanje na najmerodajnejšem mestu. — Prestolonaslednica-vdova Stefaniya bo po trditvi „Agr. Ztg.“ odslej stalno bivala v Pragi.

Dne 10. t. m. se je na Dunaji vršilo *vojaško posvetovanje*, ki je izostalo dne 30. januarja vsled pretresujoče vesti iz Meyerlinga. Navzoči so bili cesar, nadvojvoda Albreht, nadvojvoda Viljem, baron Bauer in baron Beck. Konferenca je trajala dobro uro.

Knez Adam Sapieha je založil ustanovo, da se bodo odslej na večne čase vsako leto darovale v smrti dan prestolonaslednika Rudolfa sv. maše-zadušnice po vseh cerkvah graščine Krasieczyn, na kateri se je pokojnik mudil leta 1887.

O *orožni postavi* in ogerskih levicarijih piše „N. W. Abdl.“: „S prihodom cesarjevim v Budimpešto so odstranjene vse zapreke, ki so ovirale rešitev tega predmeta v ogerskem državnem zboru. O odstopu ministerskega predsednika Tisze se sedaj ne more več govoriti, odkar je dosegel na Dunaji, da se sme primerno premeniti § 14. orožne postave. Liberalna stranka bo sedaj brez ugovora potrdila to predlogo. Liberalci tostran Litave z veseljem pozdravljajo zmago Tiszovega ministerstva; avstrijska opozicija odkritosrčno simpatizuje s sedanjo vlado, akoravno se ta za nje nikedar ne briga, in to zaradi tega, ker se v Avstriji le ogerska vlada opira na liberalna načela, kar se je zopet pokazalo pri orožni postavi.“ — Mi za svoj del dvojimo, da je Tisza potoval na Dunaj, obravnaval in se mučil v potu svojega obraza za premembo § 14. zaradi tega, da bi ustregel liberalcem; v tem slučaju je branil le lastno kožo.

Vnanje države.

Srbski samostan v Hilendarju na gori Atos je daroval 30.000 zlatov za bolgarsko propagando v Makedoniji in stari Srbiji. Jako veliko razburjenost mej srbskim narodom je vzbudilo tako postopanje samostana, kateri je ustanovila srbska vladarska hiša Nemaničev. Belgrajski krogi tirjajo, naj v Makedoniji odločeno deluje srbsko kulturno društvo „Sv. Save“.

Ruski učni kurator v Dorpatu, Kapustin, je izdal dne 11. t. m. ukaz, da morajo meseca avgusta iz službe izstopiti vsi ljudsko-šolski učitelji tega okraja, ki so nezmožni poučevati v ruščini; istotako smejo gimnazijski profesorji, ki se ne morejo privaditi ruščini, odslej poučevati na teden le po deset ur. Konečno se je nemška zasebna plemenitaška šola v Grui (Kurlandija) zaprla.

„Svjet“ poroča o pogodbi, ki se je minolo jesen sklenila mej *Rusijo* in *Korejo*: Rusija sme trgovati v petih zunanjem svetu že znanih krajih, v Fusanu, Džesanu, Čemulpu, Sajlu in Jangvačinu; izvan tega sta se Rusiji odprla dva mejna kraja, King-King in King-Katao. V King-Kingu se bo ustanovil ruski konzulat. Ruski uradniki smejo s korejskimi potnimi listi potovati po celi deželi ter jim morajo oblastnijske slučajno tudi spremstvo preskrbeti. Rusi smejo v King-Kingu kupovati zemljišča in prosto izvrševati verske običaje. Trgovska poročila se morajo v Koreji spisovati ruski, a pridevati se jim mora korejski prevod, toda s korejskimi oblastnijami se mora občevati korejski ali kitajski. Ruski podložniki, ki v Koreji izvrše kaznjive čine, izročiti se morajo ruskemu konzulu. — Pogodba velja pet let; po preteku te dobe sme eden ali drugi pogodbenik zahtevati premembo. Ako tega ne stori tekom šestih mesecev, postane pogodba veljavna za daljših pet let.

Berolinski poluuraadni dopisovatelj „Köln. Ztg.“ razpravlja vprašanje letošnjih vladarskih obiskov v *nemški* prestolnici, rekoč: Dolgo časa se je o tej

zaidevi molčalo. Samo ob sebi je umevno, da bodo cesarja v Berolinu obiskali vsi oni vladarji, katere je obiskal cesar minolo poletje. To je že storil švedski kralj. Berolinski dvor pričakuje, da bodo ob enem prišli avstrijski cesar, ruski car in italijanski kralj v Berolin, kjer se bodo tačas mudili tudi drugi knezi. Ako sedaj trdijo angleški listi, da bo car došel meseca aprila s 16 vojnimi ladjami v Stetin, morajo to že bolje vedeti kakor pa berolinski dvor sam, ki še vedno veruje, da bo došel car v Berolin, oziroma Potsdam. Tudi italijanski kralj bo storil isto; znano pa ni, ali bo nezgoda prestolonaslednikova zadržala v tem oziru avstrijskega cesarja.

Francoska zbornica je predvčeraj pričela razpravo o novi volilni postavi. Nujnost predmeta je potrdila z 283 proti 274 glasovom. Boulanger je bil navzoč. Ministerski predsednik se je izjavil, da s to predlogo ustreza le mnogostranski izraženi želji. Po končani glavni razpravi se je prešlo v nadrobno razpravo ter se je končno postava potrdila z 268 proti 222 glasovom. Glasovalo se je po imenih. Prihodnja seja bo jutri v četrtek.

Iz Londona se poroča: *Angleški* radikaleci so se dne 10. t. m. v Hydeparku zbrali, da protestujejo zoper ravnanje z O' Brienom in drugimi političnimi jetniki. Zborovalcev je bilo več tisoč. Akoravno je snežilo, došlo je iz vseh delov londonskega mesta veliko društev z godbami in zastavami. Več govornikov je ostro napadalo irskega generalnega tajnika Balfoura ter so se potrdile mej živahnim odobravanjem primerne resolucije. To izjavo je nadzorovalo ogromno število redarjev, vendar pa jim ni bilo treba posredovati.

Kakó odlično političnega pomena so nemiri v Rimu, akoravno to vedno tajijo *italijanski* poluuraadni listi, razvidno je najbolje iz tega, kako je v inozemstvu padla italijanska renta: v Parizu za 60, v Londonu za 74, v Berolinu za 55 centimov. To se vidi tudi pri drugih vrednostnih papirjih. Poškodovani trgovci so sestavili odbor, ki bo skrbel za to, da mu bo vlada povrnila škodo. Tako zahtevajo bratje Finochi, katerim je razburjena druhal najbolj pobila prodajalnico, 100.000 lir.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani dne 12. februarija.

Predseduje gosp. župan Grasselli; navzočnih je 20 odbornikov. Overovateljem zapisnika seje imenuje g. župan mestna odbornika dr. Mosehé-ta in cesarskega svētnika Murnik-a. Župan nadalje naznanja, da je zapisnik zadnje seje overovljen in da je doposlalo zastopstvo kraljevskega grada za grebškega proračun za leto 1889; gradsko poglavarstvo Kraljevega Grada pa poročilo o svojem delovanju leta 1887, mesto Gradec mestni proračun za leto 1889. Dr. Staré poroča potem v imenu stavbinskega odseka o oddaji raznih del za novo mestno šolo v Poljskih ulicah.

Obravnava je bila jako obširna in zanimiva, posebno kar se tiče oddaje mizarskih del. Za konzorcij mizarjev ponudil je mizarski mojster gospod Hansel, da ljubljanski mizarji prevzemo delo za svoto 5841 gld., dočim tvrška Gustav Tönnies združena z nekim mizarskim mojstrom hoče vse to delo prevzeti za 5050 gld. 21 kr., tedaj za 788 gld. 40 kr. ceneje, ko konzorcij ljubljanskih mizarjev. Stavbeni urad magistrata, katerega načelnik gospod inženier Duffé je bil v seji navzočen, nasvetuje stavbinskemu odseku, naj se sprejme ponudba Tönnies-ove tvrške, ki je za mestno blagajnico za svoto 788 gld. ugodnejša.

Poročevalec dr. Staré izjavlja, da se je stavbeni odsek temu pridružil in to vsled protesta, ki

je došel od konzorcija ljubljanskih mizarjev, v katerem naglašajo, da Gustav Tönnies po novi obrtni postavi nima nikake pravice prevzemati taka dela, da je Jakob Huber le njegov slamnati mož itd. Ko bi mestni odbor oddal dela Tönnies-Huberju, bi nastopil konzorcij mizarjev proti njima pravno pot.

Poročevalec pa misli, da gré v prvi vrsti varovati denarno stanje mestne blagajnice, ki ima itak mnogo troškov, zato nasvetuje, da se delo oddá najcenejšemu ponudniku Tönnies-u.

Dr. Tavčar dvomi, da bi imel Tönnies po novi obrtni postavi pravico izvrševati razpisana mizarska dela, in ker v obče ne odobrava, da se po mestnem zboru podpirajo veliki fabrikantje, je za to, da se dela oddajo mizarskemu konzorciju.

Dr. vitez Bleiweis se čudi, da ljubljanski mizarji stavijo tako visoke cene. To vendar ne gré, da bi se takim načinom škodovala mestna blagajnica. Rad bi glasoval za oddajo del za konzorcij mizarjev, ali predragi so, torej nasvetuje, da se mizarska dela za novo šolo še enkrat razpišejo.

Župan Grasselli opominja, da je stvar jako nujna, da tedaj ne kaže isto odlašati.

Mestni odbornik Nolli je mnenja, da mestni magistrat ravna isto tako, kakor deželni odbor, kateri je konzorcij mizarjev kratkim potom vprašal, ali prevzemo delo za znižano isto ceno, kakor je bila ponudena od tovarniške tvrške. Drugače pa naj se razpiše nova ponudba.

Mestni odbornik Hribar pravi, da konzorcij mizarjev le mesto pritiska, ker hoče narekovati cene mestnemu magistratu, a to ne gré. 788 gld. se ne more kar tako žrtvovati. Tönnies ima brezdvomno pravico mizarska dela izvrševati, drugače bi ne ponujal. Namen razpisa del je, da se konkurenca sploh privabi; ako se delo izroči dražjemu ponudniku, bode izostala.

Dr. Vošnjak omeni, da je že lansko leto naglašal, da se taka dela oddadó obrtnikom. Velike tvrške zdaj ceno ponujajo, da bi dela monopolizovale, pozneje pa ceno narekujejo. Ista je bila pri premogu. Dokler so bile jame v posesti malih ljudi, bil je za 12 gld. pri metričnem stotu ceneje, ko zdaj, ko so vse jame v rokah delniških društev.

Mali obrtniki se uničujejo, kar je le priprava za proletarijat; poslej bodo tovarnarji zaukazovali, to bi pa bilo le na škodo mesta in národnosti, zatorej bode govornik glasoval, da se oddadó dela mizarskemu konzorciju. Poročevalec, dr. Staré odgovarja, da ostane na stališču stavbinskega odseka, da se oddá mizarsko delo Tönniesu. Ako dobi delo konzorcij mizarjev, bode položaj enak, kakor pri kamnosekih, kateri so pri mestnih delih poskočili v jednom letu kar za sto odstodkov. Ako se hoče tako postopati, potem ni treba nikake ofertne obravnave pri mestnih delih več, poklicati bode le treba mizarje k magistratu; ti bodo potem rekli, toliko zahtevam in s tem punctum! Pri glasovanju sprejme se predlog dr. vit. Bleiweisa, da se ofertna obravnava še enkrat razpiše z 12 proti ostalim glasovom. Dr. Staré poroča nadalje o oddaji ključavničarskega dela. G. Pilko je najdražji, na njega se ne ozira; istotako tudi na Gustava Tönniesova ponudbo ne, ker je dokaj višja, kot ponudba A. Ahčina in Levca, katera prevzameta delo za 3649-9 gold. in katerima mestni zbor isto tudi brez razgovora prisodi. Za plesarska dela stavila sta ponudbi brata Eberl in Hauptman. Ker je zadnji cenejši, se mu je delo izročilo. Slikarska dela pa so se brez ugovora izročila edinemu ponudniku slikarju Učaku za svoto 422 gld. Steklarska dela, za katere so ponudbe izročili Kollman, Kajzel in Pauschin, oddadó se pozneje. (Dalje sledi)

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je podaril katoliškemu društvu rokodelskih pomočnikov v Novem Mestu za popravo društvene hiše 200 gld.

(Mestni zbor ljubljanski) je imel sinoči dolgo sejo, o kateri poročamo na drugem mestu. Posebno obširna je bila debata o proračunu. Mestni odborniki so v debati omenjali skoraj vseh perečih vprašanj, ki zanimajo mestno prebivalstvo. Dnevni red ni bil sinoči končan in se bode danes zvečer seja nadaljevala. Povedati moremo pa že danes nekaj iz nerešenih predlogov finančnega odseka. Gré se namreč za nov davek v Ljubljani, ki pa je gotovo potreben, akoravno neprijeten, da se Ljubljana razvija kot stolno mesto. G. Ravnihar, poročevalec finančnega odseka, je predložil jako ob-

razgled pri slapu. Kdor pa tega ne mara, pelje se ali gré lahko po zložni cesti ob jezeru, ki drži prav do zadnje ogeljnice ob mali Savici, od koder je do slapa — pač le po slabi stezi — še kakih dvajset minut. Ta cesta je nova, nekoliko čez uro dolga po sencí; prijetna pa ni zavoljo brezštevilnih hudih brenceljnov, ki tukaj prežé na pasočó in s paše vračajočo se živino. Tem krvolokom se ne more ubraniti človek, še manj pa žival, akoravno seka po njih z gobcem, nogami in repom. Ne vem, če je teh obadov kje toliko, ko o bohinjskih vodah.

Pa še nekaj se tu nahaja, namreč posebno veliki gadi. To mrcino najdeš podnevu in le počasno se spravi v svoj podzemeljski brlog; redé se najbrž o mladih ptičih, krotah in polžih. Jaz sem enega zasačil, ko je ravno požiral veliko kroto, pri čemer sta oba silno veliko trpela: gad, ker se je davil nad preveliko živalijo, a krota v smrtnih bolečinah. No, jaz sem pomagal obema z debelim kamnom, ki je padel gadu na glavo ter kroto rešil muk za zmiraj. Čeravno je te strupene golazni na

tej in oni strani mnogo, vendar nisem slišal o kaki nesreči za ljudi in živino.

Skoro ob sredi tega pota stoji že omenjena cerkev sv. Duha, ki je s Šentjanžovo vred nekaj znak (Nemec bi rekel „Wahrzeichen“) bohinjskega jezera in zadnja v tej dolini. Stara je tudi že in gotična z lopo spredaj. Stoji ob bregu nad cesto tik jezera in njen tudi sivi zvonik se vidi na daleč iz drevja. V zvoniku so trije as-dur vbrani zvonovi, ki se kaj lepo razlegajo po jezeru. Na jezerski strani je na vnanji steni velika, nova, daleč vidna podoba sv. Krištofa, res vredno delo našega domačega mojstra Koželja; da bi jej le hudi vetrovi in vremenske nezgode ne škodovali! — Nad cerkvico je še cerkvenikova hiša, tudi zadnje bivališče v Bohinji.

Kedar je jezero viharo in valovito, pljuska posebno tukaj čez cesto in jo ruši, akoravno je več čavljav nad njim in dobro utrjena in ima veliko zidanih mostičev, ki spuščajo vodo pod njo v jezero. Preozka pa je, da se dva voza le po nekaterih krajih moreta oguiti drug drugemu. (Dalje sledi.)

širno in jasno poročilo o finančnem stanju mesta. Po tem poročilu, ki je bodemo jutri priobčili, znaša vsa redna potreba mesta 165.573 gld., pokritje pa 179.412 gld., torej prebitok 13.839 gld. Izredni troški pa so velikanski. Za novo šolsko poslopje, rastlinjak pod Tivolijem, za gledališče (15.000 gld.), za novi cesarski most (35.000 gld.), za ceste, plinovo razsvetljavo, kamniško železnico (5000 gld.) itd. bode treba 119.200 gld. Če se odtegne prebitok, je izredni primanjkljaj 105.381 gld. Po nasvetu finančnega odseka, o katerem se bode danes sklepalo, naj se za pokritje, oziroma poravnane dosedanjih tekočih in prihodnjih izvanrednih primanjkljajev dovoli od 1. januarja t. l. pobirati 60stotna občinska doklada na vso svoto indirektnih davkov z državnimi dokladami.

(Vabilo na LXXXII. odborovo skupščino „Matice Slovenske“) v sredo dne 20. februarja t. l. ob 5. uri popoldne v društveni hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o LXXXI. odborovi seji. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo gospodarskega odseka. 4. Poročilo knjižnega odseka. 5. Poročilo tajnikovo. 6. Druge posameznosti.

(Na kaj je treba paziti pri izvažanju blaga iz Avstro-Ogerske v Britiško Indijo.) K včerajšnji beležki o izvažanju blaga na Angleško poslala nam je trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani še to v priobčenje: Ker se bode bržkone prej uvel „Merchandix Marks Act 1887“ v Indiji, opozarjamo domače eksporterje in fabrikante zopet na to, da morajo zaboji, vreče itd. biti zunaj zaznamovane z besedami: „From Austria“. Povsod, kjer je le mogoče, na embalaži, kartonih in na blagu samem, naj se pritiskne z gumijevno štampiljo „Made in Austria“. Na vseh uzorcih in proizvodih naj se prilepijo etikete, katere morajo priležati z besedami: „Made in Austria“. To bode za prvi čas prouzročevalo nekoliko dela, katero pa se bode poplačalo s pozneje doseženimi koristmi. S tem pa se bode ognilo ne samo konfiskacijam carinskih oblastev, ampak inozemski trgovec bode opozorjen na izvor blaga ter je bode v bodoče naročeval pri avstrijskem agentu, ne pa, kakor poprej, pri angleškem prekupeu. Ako se sprejme te naredbe, bode „Merchandix Marks Act“, ki je bil določen v to, da tujo trgovino kolikor mogoče omeji, prinašal blagoslova avstro-ogerskim obrtnikom, ki trgujejo z Indijo, in direktna trgovina mora znatneje prosperovati. Omeniti je še treba, da utegne biti vsako posredovanje konzularnih organov v konfiskacijah brezuspešno, torej da se doma na kaj takega mi ne zanašamo.

(Vojški nabor.) „Presse“ poroča, da se bodo letošnji nabori vršili po novi postavi, ki bode v kratkem potrjena. Ker pa še ni gotovo, kdaj bode nova postava veljavna, je c. kr. domobransko ministerstvo naznanilo političnim oblastvom, da se nabori ne bodo vršili pred 1. aprilom.

(Iz Črnega Grabna:) Tudi k nam so se priteple osepnice, ljudje eden za drugim polegajo; vendar zdaj v začetku še niso tako nevarne. Novi šent-ozbaldski župnik g. Nemanjič jih je že našel pri bolnikih in zdaj leži. Bog daj skoro toplejše vreme, da se ta epidemija ustavi.

(Za lovce.) Iz Osilnice se nam poroča, da pride kosmatinec medved skoraj vsako zimo stanovat v tamošnje takozvane „grintovske stene“. Tudi letos je pred tednom prišla mreina iz svojega zimskega stanovanja. Prav nevoljno se je stric zadril nad lovcem, ki je prišel za divjačino, potem pa se zopet vrnil v kočevske gozde. Skoraj gotovo pride še letos zopet v tamošnje solčnate pečine.

(V Dolini) pri Trstu je bila volitev župana. Izvoljen je namesto umrlega Lampeta posestnik g. Slavec, ki bo gotovo vsakemu dal, kar mu gré.

(Nesreča.) Fran Škrl iz Kleč je kopal v donji (Schacht) za mestni vodovod. Danes zjutraj mu je težak kamen pal na hrbišče ter ga nevarno poškodoval.

(Iz Tržiča) se nam poroča, da je za tamošnjo cerkev slikal križev pot g. Jurij Šubie, okvire je naredil g. Vurnik v Radovljici. Delo je krasno. Vsaka slika velja 170 gld., vsak okvir 58 gld. Čast domačima umetnikoma. O priliki več o tem prekrasnem delu.

(Goriška ljudska posojilnica) nam je poslala obračun za upravno leto 1888. Glavnici je prirastlo 225 deležev po 10 gld., obresti od danih posojil 2565 gld. 26 kr., hranilne vloge 16.752 gld., vrneno

hranilne vloge 13.385 gld. 22 kr., dana posojila 15.883 gld., gotovine 959 gld., ves promet 32.183 gld. 11 kr., čisti dobiček 1072 gld. 47 kr.

(Vipavska čitalnica) naznanja, da se bode predložena Vodnikova veselica vršila prihodnjo nedeljo dne 17. t. m. Nova vabila se ne bodo razpošiljala.

(Čitalnica na Vrhniki) priredi dne 24. t. m. maskrado. Vstopnice se dobivajo v prodajalnici g. J. Jelovška.

(Avstrijsko-ogerska karavana v sv. deželo) se odpelje iz Trsta dne 21. marca. Leon Woerl na Dunaji sprejema naznanila do 12. marca.

(Vabilo) k slavnostni besedi, ki jo priredi čitalnica v Šiški v prostorih zimske pivarne pri Koslerji v nedeljo 17. februarja. Vspored: 1. Förster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesni“, moški zbor. 2. Prolog: „V spomin V. Vodnika“, govori g. Peter Bizjan. 3. * * * „Ljuba in domovina“, moški zbor. 4. Dvorčak: „Slovanski plesi“, štiriročna igra na glasovirji. 5. * * * „Pesem brez imena“, mešani zbor. 6. Leop. Belar: „Rojakom“, besede Vodnikove; moški zbor. 7. Fran Abt: „Čuj glas zvonov“, tercet za 3 ženske glase. 8. „Graščak in kmeta“, opereta v 1 dejanji. 9. Prosta zabava. Pri besedi svira vojaška godba pešpolka baron Kuhn št. 17. Vstopnina: Udje čitalnice plačajo po 10 kr. od osebe. Neudje po 50 kr. za osebo. Začetek ob 7. uri zvečer. K tej besedi vabi najuljudneje ODBOR.

Telegrami.

Dunaj, 12. februarja. Zbornici poslancev je vlada predložila postavni načrt o napravi ali nakupu poštnih in brzojavnih poslopij v v Rajhenbergu, Ljubnu in Brody-ju za skupni znesek 293.000 gld. Čisti državni dobiček pri severni železnici iznaša 92.500 gld. Došel je ugovor zoper izvolitev poslanca Woldricha. Menger je interpeloval vladu, zakaj se zahteva kolekovina tudi od časnikaških, lepoznanstvenih in gospodarskih prilog. Potem se je nadaljevala razprava o skladiščih.

Bukarešt, 13. februarja. Zbornica je pričela posvetovanje o predlogu, da se zatoži Bratianovo ministerstvo. Ta obravnava, katero jako pazljivo zasleduje javno mnenje, bode menda zelo strastna. Kakor se meni, odbila bode zbornica nekaj glavnih zatožnih točk predlagateljevih, potem pa bode odkazala Bratianovo ministerstvo pred enketno komisijo, ki bode preiskala, v koliko je vsak posamezni minister odgovoren.

Tokio, 13. februarja. Mikado je dne 11. februarja proglasil novo po nemškem vzgledu sestavljeno ustavo.

Umrli so:

11. febr. Andrej Rupar, tapetar, 40 let, atrophie cerebri. — Fran Garbajs, bivši poštni uradnik. 65 let, oedema pulm.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v min
	opazovanja	razlomna v mm	toplomera po Celziju		
12	7. u. jut.	723.8	— 10.8	brezv.	
	2. u. pop.	727.0	— 2.8	sl. vzh.	3.80
	9. u. zveč.	732.2	— 3.6	sr. vzh. oblačno	sneg
Srednja temperatura — 5.7° C., za 5.3° nad normalom.					

Tujci.

10. februarja.
Pri Matieu: Locatelli, trgovec, iz Trsta.
Pri Stona: Molline iz Tržiča. — Sonnenberg, trgovec, z Ogerskega.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

13. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 15 kr.
Šteberna " 5% " 100 " 16% "	83 " 65 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 10 "
Papirna renta, davka prosta	98 " 80 "
Akcije avstr.-ogerske banke	884 " — "
Kreditne akcije	310 " 80 "
London	121 " 25 "
Cesarski cekini	5 " 68 "
Nemške marke	59 " 27 1/2 "

Parno ribje olje

zoper bramorje, krvice (rachitis), sušice, kronične spuščaje itd. itd. se dobiva v steklenicah po 60 kr. v lekarni Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani (Dunajska cesta). — Zunanja naročila proti povzetju izneska. — Pri večjem nakupu rabat. (20—14)

Na najnovejši in najboljši način

umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradekega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje. (50—19)

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik Franc Brückner.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga: prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnatne barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opatiye Soulae (Gironde).
Dom MAGUELONNE, prijor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi čeljusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. čitateljem, opozorjajo na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrdba **SEGUIN** Bordeaux (Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav. (27)

